

VERSLAG VAN DE CONTACT VERGADERING VAN HET BCHV

11 maart 2008

Aanwezigen

Dames: Berghmans (AI), Candaele (Fedasil), de Ryckere (UNHCR), D’Hoop (IOM), Hansoul (Convivium), Henkinbrant (BCHV), Houben (Vluchtelingenwerk Vlaanderen), Janssen (Foyer), Janssens (Rode Kruis), Küntziger (Fedasil), Legros (ADDE), Lejeune (Centrum voor Gelijke Kansen), Leroux (CSP), Muyltermans (MSF), Ngo (CIRE), Scheerlinck (SESO), Sebastiano (FOD Justitie – Dienst Voogdij), Thiébaud (APD), van der Haert (BCHV), Visée (SESO).

Heren: Beys (Caritas International), Bienfait (CGVS), De Wolf (VMC), Geysen (Dienst Vreemdelingenzaken), Halimi (IOM), Khali (Croix-Rouge), Renders (JRS), Vinikas (BCHV), Vlamijnck (FOD Buitenlandse Zaken).

Opening van de vergadering en goedkeuring van het verslag van de vergadering van 12 februari 2008

Mijnheer Vinikas opent de vergadering om 9h45. Hij wijst erop dat het BCHV aan de deelnemers per mail statistieken heeft verzonden betreffende regularisatie die door Mijnheer Gozin (DVZ) werden overgemaakt. Mijnheer Gozin heeft meegedeeld dat hij nog niet over statistieken beschikt per nationaliteit.

Mijnheer Vinikas kondigt aan dat Mevrouw Indra Janssen, die de contactvergaderingen als vertegenwoordigster van Nederlandse Balie van Brussel bijwoonde, in de toekomst aan de vergadering zal deelnemen als vertegenwoordigster van de vzw Foyer.

Het verslag van de vergadering van 12 februari 2008 wordt goedgekeurd. Mevrouw Janssens vraagt wie toegang heeft tot de werkgroepen waarnaar gerefereerd wordt in paragraaf 32. Mevrouw Sebastiano van de Voogdijdienst antwoordt dat het aanvankelijk de bedoeling is dat enkel de instanties hieraan zullen deelnemen (Dienst Voogdij, DVZ, CGVS, Fedasil, het parket, de plaatselijke alsook de federale politie) en dat de voogden er nadien ook aan zullen deelnemen. Deze groepen kwamen voor het eerst samen in december 2007. Op 11 maart vindt er een overlegvergadering plaats om hun inbreng te evalueren.

Mededeling van de Dienst Vreemdelingenzaken (de heer Geysen)

1. In de loop van de maand februari 2008 werden er 918 asielaanvragen ingediend, wat een gemiddelde geeft van 40,85 aanvragen per dag. 858 aanvragen werden ingediend op het grondgebied, 26 in gesloten centra en 34 aan de grens. Dit betekent een lichte daling van effectief 179 aanvragen in vergelijking met de maand januari 2008 en een stijging van 131 aanvragen vergeleken met februari 2007.
2. De voornaamste vertegenwoordigde nationaliteiten in januari 2008 waren: Rusland (117), Irak (84), Servië (69), Afghanistan (67), Guinee (53), Kongo (49), Iran (47), Kameroen (32), Rwanda (31) en Turkije (28).
3. In februari 2008 werden er 249 meervoudige aanvragen ingediend (dit maakt 29% uit van alle aanvragen ingediend in februari en een stijging van 25 aanvragen in vergelijking met februari 2007), hoofdzakelijk door asielzoekers afkomstig uit Rusland (34), Iran (33), Irak (27), Servië (17), Afghanistan (16) en Slowakije (12).
4. In de maand februari 2008 werden er door DVZ 951 beslissingen genomen, verdeeld als volgt: 746 aanvragen werden overgedragen aan het CGVS, 75 beslissingen in het kader van de verordening van Dublin (25 en 26 quater), 86 weigeringen van inoverwegingname (13 quater), en 44 dossiers werden afgesloten zonder voorwerp.
5. Wat opsluiting betreft: niemand werd gedetineerd op basis van een bijlage 39 bis (beslissing van behoud in een bepaalde plaats op het moment van asielaanvraag) op basis van artikel 74/6 1 bis. In het geval van de verordening van Dublin werden er 59 personen opgesloten: 51 door hit-Eurodac (d.w.z. op het moment dat ze hun asielaanvraag indienden) en 8 anderen bij afgifte van een bijlage 26 quater (weigering van toelating op het grondgebied). 22 kinderen werden opgesloten (nieuwe detenties) tijdens de maand februari (10 families waren betrokken)
6. In februari 2008 werden 51 NBM geregistreerd door DVZ (35 jongens en 16 meisjes). 48 onder hen hebben een asielaanvraag ingediend in het binnenland en 3 aan de grens. Er waren 7 tussen 0 en 13 jaar, 7 tussen 14 en 15 jaar, 37 tussen 16 jaar en 17 jaar. Onder hen waren er 20 uit Afghanistan, 5 uit Kongo en 8 uit Guinee.
7. Mevrouw Houben vraagt hoe artikel 88 van het KB van 8 oktober 1981 op de toegang tot het gebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de buitenlanders wordt toegepast. Dit artikel bepaalt namelijk dat de familieleden van de buitenlander die een asielaanvraag heeft ingediend een attest van inschrijving type A (oranje kaart) dienen te ontvangen waarvan de geldigheid dezelfde is dan die van de verblijfsdocumenten van de buitenlander. Mijnheer Geysen antwoordt dat deze personen een attest van immatriculatie (AI) ontvangen dat door de gemeente wordt uitgereikt zodra ze de instructies van DVZ ontvangen. Mijnheer Geysen voegt eraan toe dat het zeldzaam is dat echtgenoten van een asielzoeker eveneens geen asielaanvraag indienen. Mijnheer De Wolf vraagt of in geval van een beroep tegen de beslissing van het CGVS, deze familieleden eveneens een bijlage 35 ontvangen.

Mijnheer Geysen antwoordt dat zij een bijlage 13 (BGV) ontvangen die tot de beslissing van de RVV wordt verlengd.

8. Mevrouw Houben is verbaasd dat de bijlagen 13 quinquies aan de asielzoekers worden overgemaakt op het adres van hun gekozen woonplaats en niet bij de gemeente zoals voorzien is in de wet. Mijnheer Geysen legt uit dat deze werkwijze in bepaalde gemeenten veel tijd in beslag nam. DVZ verzendt nu de bijlagen 13 quinquies naar de gekozen woonplaats van de asielzoeker. De datum van kennisgeving is dan de datum van de poststempel plus twee werkdagen. De asielzoeker moet natuurlijk zelf elke adreswijziging melden. Binnenkort zal DVZ evalueren of de kennisgeving van de bijlage 13 quinquies op de gekozen woonplaats een betere oplossing is dan via de gemeente.
9. Mijnheer De Wolf vraagt of DVZ bijlagen 13 quinquies zal blijven uitreiken na een negatieve beslissing van het CGVS. Momenteel wacht DVZ op de definitieve beslissing als er een beroep werd ingediend bij de RVV.
10. Mevrouw Janssens vraagt hoeveel veelvoudige aanvragen in overweging worden genomen. Mijnheer Geysen antwoordt dat het aantal veelvoudige aanvragen sterk is gestegen sinds oktober 2006. Ongeveer 2/3 wordt in overweging genomen (in februari werden er 86 bijlagen 13quater afgeleverd ten gevolge van 249 veelvoudige aanvragen).
11. Mijnheer Renders vermeldt het geval van een Irakees die sinds ongeveer 5 maanden in een gesloten centrum verblijft, nadat hij een gevangenisstraf had uitgezeten voor terrorisme, en het voorwerp was van een ministerieel besluit van handhaving op een bepaalde plaats. Mijnheer Renders verwijst naar het recente arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (Saadi tegen Italië) waarin het absolute karakter van artikel 3 van EVRM opnieuw wordt bevestigd (geen uitwijzing wanneer er dreiging bestaat voor onmenselijke of vernederende behandeling of straf). Mijnheer Geysen antwoordt dat DVZ in dit dossier een advies heeft gevraagd aan het CGVS betreffende de uitwijzing en verzekert dat deze persoon zeker niet zal teruggestuurd worden maar dat hij opgesloten blijft omwille van veiligheidsredenen. Mijnheer Renders, die de noodzaak om veiligheidsmaatregelen te treffen in deze situatie niet in vraag stelt, is echter van mening dat de vrijheidsberoving van deze persoon in een gesloten centrum niet wettelijk is. De wet bepaalt expliciet dat de opsluiting in een gesloten centrum enkel kan plaatsvinden in afwachting van een uitwijzing.
12. Mijnheer Renders relateert dat een NBM die geen asielzoeker was onlangs gedurende 10 dagen werd opgesloten in het centrum 127 bis. Hij vraagt de positie van DVZ en van de Voogdijdienst met betrekking op de opsluiting van deze categorie NBM. Mevrouw Sebastiano legt uit dat het om een bijzondere situatie van een NBM ging waarvan de oom werd aangehouden. Op het ogenblik van de aanhouding heeft de politie een paspoort op naam van de minderjarige gevonden waarin vermeld stond dat hij meerderjarig was. Na onderzoek heeft de politie vastgesteld dat het om een illegaal verkregen paspoort ging. De Voogdijdienst heeft vervolgens een leeftijdstest gedaan die uitwees dat de belanghebbende minderjarig was. Hij werd bevrijd.

Mededelingen van het CGVS (de heer Bienfait)

13. Tijdens de maand februari 2008 heeft het CGVS 755 beslissingen genomen: 166 erkenningen van het statuut van vluchteling, 19 toekenningen van de subsidiaire bescherming, 439 weigeringen van toekenning van het statuut van vluchteling en van toekenning van de subsidiaire bescherming en 16 technische weigeringen. Er werden ook 11 weigeringen van in overwegingname voor EU burgers genoteerd, 1 uitsluiting van het statuut van vluchteling alsook van de toekenning van de subsidiaire bescherming, 1 intrekking van het statuut en 22 afsluitingen (afstandname, naturalisatie, etc). De productiviteit is zwak daar er momenteel een groot deel van de medewerkers stage lopen en ongeveer 1/3 van hun tijd moeten wijden aan het uitvoeren van andere taken dan de behandeling van asielaanvragen. De achterstand is licht gestegen en bedraagt nu 5.115 dossiers.
14. In de maand februari 2008 heeft het CGVS het statuut van vluchteling hoofdzakelijk toegestaan aan onderdanen van de volgende landen: Rusland – Tsjetsjenië (33), Irak (23), Servië –vooral Kosovo (14), Guinea (14), Kongo (10), Rwanda (9), Kameroen (9), Iran (4), Albanië (4) en Turkije (3).
15. De toekenning van de subsidiaire bescherming betreft vooral onderdanen van Irak: 15, Afghanistan: 3 en Soedan (Darfoer): 1.
16. Op 28 en 29 februari organiseerde het CGVS een colloquium voor zijn personeel waarbij zowel Belgische als Europese deskundigen betreffende subsidiaire bescherming werden samengebracht. De discussies hadden, onder andere, betrekking op de begrippen “burger” en “intern of internationaal gewapend conflict”. De discussie die bij deze gelegenheid werd aangevangen zal intern worden voortgezet maar zal niet leiden tot belangrijke veranderingen in de politiek van CGVS.
17. Mijnheer Bienfait verwijst naar een artikel dat in Le Soir van 8 maart is verschenen in het kader van de internationale Vrouwendag, dat goed de politiek van het CGVS inzake *gender* en meer bepaald over vrouwelijke geslachtsverminking uitlegt. En dit vooral als het gaat over het risico dat door moeders wordt ingeroepen voor hun minderjarige dochters. We horen soms nog dat het CGVS deze problematiek niet in overweging neemt en dat de Conventie van Genève hieromtrent niet aangepast zou zijn, terwijl vele erkenningsbeslissingen op deze basis zijn genomen. Bovendien zal het CGVS een nieuwe werkwijze op touw zetten betreffende vrouwelijke geslachtsverminkingen (VGV). Sinds enkele maanden stelt men een stijging vast van asielaanvragen van vrouwen die vrezen dat hun dochttertje, dat soms in België geboren werd, besneden dreigt te worden. Momenteel worden er meer asielaanvragen ingediend door Guineaanse burgers dan door Kongolezen. De nieuwe aanpak van het CGVS verenigt de noodzaak om een bescherming toe te kennen aan de kleine meisjes en de wil om te verhinderen dat een VGV wordt uitgevoerd na de erkenning van het statuut van vluchteling. Deze aanpak houdt in dat de moeders op het CGVS worden opgeroepen voor de kennisgeving van de erkenningbeslissing om hun aandacht te vestigen op het feit dat het statuut hun toegekend wordt met als doel hun dochttertje te beschermen. Vervolgens wordt vermeld dat VGV strafrechtelijk

vervolgd wordt in België en dat er een mogelijkheid bestaat van intrekken van het statuut van vluchteling als het meisje in de toekomst besneden wordt, hetgeen betekent dat hun dossier eventueel zal moeten geactualiseerd worden gedurende enkele jaren. Dit beleid werd uitgewerkt op basis van de vaststelling van sommige dossierbehandelaars dat de moeders niet altijd overtuigd leken van de noodzaak om hun dochtertje een VGV te besparen, dit als gevolg van de culturele context en een zekere sociale druk.

18. Mijnheer Bienfait deelt mee dat door de zeer strakke begroting in 2008 het CGVS zuinig zal moeten zijn. Als voorbeeld wijst hij op het feit dat het project om in het kader van de 20e verjaardag een feest te organiseren, herzien zal moeten worden.
19. Mijnheer Vinikas vraagt hoeveel van de achterstallige dossiers vóór 2007 werden ingediend. Mijnheer Bienfait legt uit dat het CGVS nu van mening is dat de achterstand zal opgeslorpt zijn en dat de nieuwe aanvragen binnen de 6 maanden zullen kunnen behandeld worden zoals de wet het voorziet, wanneer er slechts 2.500 lopende dossiers zullen zijn. Hij verklaart dat de achterstand sterk van inhoud is veranderd. Er bestaan praktisch geen te behandelen Afrikaanse dossiers meer, daarentegen is het aantal Tsjetsjeense en Servische dossiers gestegen (door de meervoudige aanvragen). Dat veroorzaakt veranderingen in de personeelsorganisatie. Dossierbehandelaars van de afdeling Afrika werden aldus naar andere afdelingen overgeplaatst.
20. Mevrouw Thiébaud vraagt of de opvolging van de dossiers van erkende vluchtelingen om een VGV te vermijden eruit bestaat doktersattesten voor te leggen een jaar na de toekenning van het statuut. Mijnheer Bienfait antwoordt dat er geen systematische controle zal zijn op het moment van de vernieuwing van de CIRE en dat het vooral om een preventief bericht gaat. Mijnheer Bienfait vermeldt dat in Nederland het statuut van vluchteling werd ingetrokken bij een moeder die haar dochter liet besnijden en dat de familie uit elkaar werd gehaald. De Belgische instanties willen eventueel niet zo ver gaan. De heer Bienfait hoopt bovendien dat de vraag om het statuut van een erkend vluchteling in te trekken op deze basis zich nooit hoeft te stellen. Mevrouw Janssens voegt eraan toe dat de opvangstructuren eveneens een rol spelen in de preventie van VGV en dat zij een betere context van dialoog aanbieden dan een onderhoud op het CGVS. Mijnheer Bienfait antwoordt dat het CGVS een globaal beleid wil voeren en daaromtrent met zijn verschillende partners wil overleggen. De betrokken vluchtelingen zullen een brochure ontvangen met verschillende nuttige adressen, met name die van GAMS. Mijnheer Renders merkt op dat indien kleine meisjes besneden worden tijdens hun vakantie die ze in hun geboorteland doorbrengen, de ouders hun statuut kunnen verliezen enkel en alleen op basis van hun terugkeer naar dat land. Mijnheer Bienfait legt uit dat het niet noodzakelijkerwijs het geval is, aangezien de vervolgingsagent niet de Staat is in dit soort dossiers. Mevrouw Houben vraagt vanaf wanneer dit beleid zal toegepast worden. Mijnheer Bienfait antwoordt dat dit zal aanvangen vanaf april. Ter info wordt er vermeld dat er afgelopen jaar 82 erkenningsbeslissingen van het statuut van vluchteling werden toegekend op basis van een *gender* probleem, waarvan meer dan de helft alleen al voor Guinea is.

21. Mevrouw Houben vraagt of de asielzoekers die hun land van herkomst gevlucht zijn naar aanleiding van een gewapend conflict naar hun ambassade kunnen gaan teneinde identiteitsdocumenten aan te vragen. Mijnheer Bienfait legt uit dat men dit geval per geval moet bekijken. Het is afhankelijk van het feit of de vervolgingsagent de staat is of niet. Hij adviseert dat deze personen zich bij het CGVS aanmelden voordat ze contact opnemen met hun ambassade om de nodige informatie in te winnen.
22. Mijnheer Renders vraagt of het geringe aantal positieve beslissingen (SB of CG 51) betreffende Afghanen te wijten is aan een groot aantal weigeringen of aan de tijd die noodzakelijk is voor de behandeling van deze dossiers. Mijnheer Bienfait zal zich hierover informeren.
23. Mijnheer Renders vraagt of de rechtspraak van de VBC betreffende Tsjetsjenen die daarin bestond om het statuut van vluchteling toe te kennen voor zover de Tsjetsjeense oorsprong wordt bewezen, nog steeds van toepassing is. Mijnheer Bienfait antwoordt dat het CGVS en de RVV, uit voorzichtigheid, het statuut van vluchteling aan talrijke Tsjetsjenen toekent maar dat het individuele onderzoek naar een dossier tot een negatieve beslissing kan leiden als de recente afkomst van de asielzoeker vaag is. België voert een vrij positief beleid wat Tsjetsjenen betreft. Toch blijft de mogelijkheid bestaan dat sommige onder hen in derde landen hebben verbleven alvorens een asielaanvraag bij ons in te dienen.
24. Mevrouw Lejeune vraagt meer uitleg over het geval van uitsluiting waarover de heer Bienfait sprak en het geval van intrekking van statuut. Mevrouw Leroux, die het geval van uitsluiting kent, legt uit dat het om een Kongolees gaat die lid is van een actieve Mai Mai-militie in het Oosten van Kongo.
25. Mevrouw Lejeune vraagt of het CGVS haar positie over Kenia en Afghanistan klaar heeft, Mijnheer Bienfait antwoordt dat het nog niet het geval is en dat bijgevolg de Keniaanse dossiers nog steeds bevroren worden, maar dat er een diepgaande studie aan de gang is over de evolutie van de situatie.
26. Mevrouw Lejeune vraagt of de evaluatie van de toepassing van de subsidiaire bescherming gedaan door CGVS zal gepubliceerd worden. Mijnheer Bienfait denkt dat dit niet het geval zal zijn. Hij verwijst naar het colloquium dat plaats had in februari aan de welke een verslag aan de Minister zal worden toegevoegd.
27. Mevrouw Janssens vraagt wat de gemiddelde duur van een asielprocedure bedraagt. Mijnheer Bienfait legt uit dat de cijfers niet veelzeggend zijn gezien de grote ongelijkheid van termijnen. Het gaat om één van de punten die door het CGVS geëvalueerd moet worden. Het ziet ernaar uit dat de procedure in het algemeen niet altijd zo snel plaatsvindt als voorzien werd in de wet.
28. Op verzoek van Mijnheer Renders deelt Mijnheer Bienfait de verdeling van de bijzonderheden inzake het profiel van de erkende Kosovaren vluchtelingen mee. Het gaat over ongeveer 80% Roma's, vervolgens komen Goranis, Ashkalis en de Serviërs. Het statuut werd eveneens toegekend aan enkele Albanen die aan een overdreven trauma lijdten ten gevolge van foltering en extreme condities waarin ze

opgesloten werden tijdens de oorlog of getuigen voor de internationale Strafrechtbank voor ex-Joegoslavië. Mijnheer Bienfait is van mening dat ten gevolge van de erkenning van Kosovo door België, de instanties dit gegeven dienen te integreren in de nationaliteitstatistieken.

Mededeling van de Voogdijdienst (mevrouw Sebastiano)

29. Mevrouw Sebastiano deelt mee dat er 147 NBM door de Voogdijdienst werden geseind tijdens de maand februari 2008, waarvan 84 door de politiediensten, 39 door DVZ (bureau Asiel) en 19 door andere betrokkenen (advocaten, vzw's, particulieren). 41 dienden een asielaanvraag in vanaf hun registratie. Van de geregistreerde NBM zijn er 114 jongens en 33 meisjes. 4 waren tussen 0 en 5 jaar, 51 tussen 5 en 10 jaar en 49 waren 16 jaar en 43 waren 17 jaar. De NBM waren hoofdzakelijk afkomstig van de volgende landen: Afghanistan (40), Indië (19), Marokko (13), Guinea (9), Algerije (8), Irak (8), ex-Joegoeslavië (6) en Roemenië (7- waarvan er reeds 4 voordien geregistreerd werden). 31 leeftijdsonderzoeken werden uitgevoerd als gevolg van twijfel omtrent de leeftijd door DVZ. 108 jongeren kregen een definitieve voogd toegewezen en 6 jongeren, waarbij er twijfel bestond over de leeftijd een voorlopige voogd.
30. De observatie- en oriëntatiecentra van Steenokkerzeel en Neder-Over-Heembeek (OOC) zijn nog steeds volzet, net als de rest van het opvangnetwerk trouwens. Dit zorgt voor punctuele opvangproblemen voor NBM.
31. Mevrouw Janssens merkt op dat sommige NBM lang wachten alvorens een voogd toegewezen te krijgen. Mevrouw Sebastiano legt uit dat de oorzaak te vinden is in de termijn van doorstroom (verlengd sinds december) van een OOC naar de definitieve structuur. Er wordt namelijk getracht om de geografische nabijheid van de structuur en de woonplaats van de voogd te eerbiedigen. De Voogdijdienst discussieert momenteel met dispatching opdat de aanduiding van de voogd zou kunnen plaatsvinden wanneer de NBM nog in het OOC verblijft en dat dispatching hem vervolgens een opvangstructuur toekent nabij de woonplaats van zijn voogd. Daarentegen is de vertraging van toewijzing, nadat de minderjarige naar een tweedelijnsstructuur is doorverwezen, te wijten aan de Voogdijdienst die het hoofd moeten bieden aan een personeelstekort.

Mededeling van FOD Buitenlandse zaken (De heer Vlamijnck)

32. De heer Vlamijnck wijst op het feit dat de ambassadeur, de heer Veestraeten tijdens de vergadering van 8 januari gesproken heeft over het Wereldforum voor Migratie en Ontwikkeling dat in juli 2007 georganiseerd werd door België. Het forum heeft o.a. geleid tot een lijst van conclusies en actiepunten. Eén van die actiepunten was een onafhankelijke evaluatie te maken van de impact van programma's zoals het MIDA-programma en het MEDMA-programma op de ontwikkeling van het land van oorsprong. België heeft dan ook beslist om in samenwerking met het IOM een onafhankelijke evaluatie te helpen verwezenlijken van de impact van het MIDA-programma op de ontwikkeling van het land van herkomst. Waarom het MIDA-programma? Omdat de Belgische ontwikkelingssamenwerking dit project sinds 2001 financiert. Volgens de planning zal deze evaluatie afgerond zijn in september 2008.

De resultaten zullen dan bekend gemaakt worden tijdens de tweede editie van het Wereldforum die plaatsvindt in Manilla.

33. Het tweede Wereldforum voor Migratie en Ontwikkeling wordt dus dit jaar georganiseerd door de Filippijnen. Het Forum bestaat uit een deel voor het maatschappelijk middenveld en een gouvernementeel deel. Het gouvernementele deel bestaat uit 3 ronde tafels en die ronde tafels worden dan nog eens verdeeld in twee sessies. De Filippijnse regering heeft officieel aan België gevraagd om het voortouw te nemen in sessie 1.2 (tweede sessie van de eerste ronde tafel) "*Empowering migrants and diaspora to contribute to development*". Deze sessie beoogt het geheel van *good practices* te verkennen - zowel in herkomst - als de gastlanden - die ervoor zorgen dat de voordelen die migratie heeft voor de migrant en hun familie kunnen toedragen tot positieve ontwikkeling (*remittances*, transfer van kennis, uitbreiding van netwerken). België heeft dan ook positief geantwoord op dit verzoek. België zal dan ook deze sessie tijdens Manilla mee voorzitten.

Mededeling van het UNHCR (Mevrouw de Ryckere)

34. Mevrouw de Ryckere deelt mee dat het UNHCR in maart een handboek heeft gepubliceerd over de bescherming van vrouwen en jonge meisjes alsmede opmerkingen betreffende amendementen op de Richtlijn over het statuut van de residenten lang verblijf binnen de Europese Unie. Deze amendementen die voorgesteld worden door de Commissie hebben als doel het toepassingsgebied van de Richtlijn op de asielzoekers, vluchtelingen en begunstigen van de subsidiaire bescherming uit te breiden. Dit verheugt het UNHCR. Het UNHCR is ook van mening dat er met de tijdelijke bescherming rekening dient gehouden te worden bij de berekening van de minimale duur van 5 jaar verblijf en dat de vluchtelingen en de begunstigen van SB van de economische en integratievoorwaarden vrijgesteld zouden moeten worden voorzien in de Richtlijn.

Mededeling van OIM (Mijnheer Halimi)

35. Mijnheer Halimi deelt de cijfers van januari 2008 mee: OIM heeft 256 vrijwillige terugkeren georganiseerd. 135 begunstigen behoorden tot categorie B (uitgeprocedeerde asielzoekers) en 103 tot categorie C (illegalen). In februari 2008 heeft IOM 293 vrijwillige terugkeren georganiseerd. 142 begunstigen behoorden tot categorie B (uitgeprocedeerde asielzoekers) en 112 tot categorie C (illegalen). Dit jaar zijn de belangrijkste bestemmingen: Brazilië, Oekraïne en Slowakije. De aanwezigheid van terugkeerconsulenten heeft toegelaten om meer informatie te verspreiden in de opvangcentra wat geleid heeft op heden tot meer aanvragen uit de centra komen dan via NGO's.
36. IOM voorziet een vergadering met de verschillende partners om over de operationele aspecten te discussiëren.
37. IOM zal een nieuw terugkeerproject naar Brazilië opstellen, dat door de Europese Commissie wordt gefinancierd. Een vergadering is daaromtrent voorzien met NGO'S en de Braziliaanse diaspora.

38. Mijnheer Halimi deelt mee dat het verslag van 2007 in het Engels beëindigd is en beschikbaar zal zijn op de site in de loop van de maand maart. De Franse en Nederlandse versie zullen eveneens weldra klaar zijn.
39. Mevrouw Janssens is van mening dat de stijging van het aantal terugkeer eveneens te wijten is aan de verbetering van de reïntegratieprogramma's. Zij vraagt of daaromtrent cijfers beschikbaar zijn. Mijnheer Halimi bevestigt dat er op de site hierover cijfers te vinden zullen zijn vanaf de komende maand.

Mededelingen van Fedasil (Mevrouw Küntziger)

40. Mevrouw Küntziger stelt Mevrouw Candaele, verantwoordelijke voor de communicatie van Fedasil voor.
41. Mevrouw Küntziger deelt mee dat het aantal residenten sinds juli stijgt. Op 29 februari waren er 14.629 residenten wat voor een bezettingsgraad van 93,3 % zorgde. In februari, is de stijging echter met intensiteit verminderd aangezien zij 0,8% bedroeg tegenover 5% in januari. De situatie blijft kritisch, er zijn ongeveer 600 vrije plaatsen. Fedasil probeert om verloren plaatsen te vermijden en de capaciteit van het centrum van Pondrôme is van 10 tot 200 plaatsen gestegen.
42. De bezettingsgraad van het transitcentrum van Woluwe bedroeg 55% in februari en 49% begin maart. Sommige kritische dagen (vooral in november en tijdens de periode tussen Kerstmis en het Nieuw jaar 2007) is deze koers tot 95 % gestegen. Mevrouw Thiébaud deelt mee dat het momenteel moeilijk is om nog vrije plaatsen te vinden in het centrum van Woluwe voor de erkende vluchtelingen die uit het centrum 127 worden losgelaten. Mevrouw Küntziger antwoordt dat Fedasil slechts één of twee maal moeilijkheden heeft gehad om vluchtelingen te plaatsen die erkend werden. Fedasil heeft trouwens het UNHCR geantwoord dat hen op dit punt schriftelijk heeft geïnterpelleerd. Mijnheer Khali die bij dispatching werkt, bevestigt dat tijdens deze twee laatste maanden, er geen tekort aan plaatsen was in Woluwe. Hij herinnert eraan dat de erkende vluchtelingen gedurende 6 weken in de opvangcentra gehuisvest kunnen worden de tijd om een huisvesting te vinden en om de problemen omtrent de huurwaarborg op te lossen.
43. Mevrouw Küntziger deelt mee dat de Commissie bezig is om de richtlijn omtrent opvang (nauwelijks omgezet) te wijzigen. Het ontwerp van de tekst zou klaar moeten zijn in september 2008. Er moeten hogere standaards aangebracht worden onder andere inzake toegang tot de arbeidsmarkt en opsporing van de kwetsbare personen. De tekst zal eveneens duidelijk stellen dat de richtlijn ook van toepassing is op personen in detentie. Fedasil wil zich in het wijzigingsproces van de richtlijn engageren, evenals het agentschap dit deed bij het opstellen van de opvangwet. Mevrouw Küntziger stelt voor om voor de evaluatie van de opvangwet de stand van zaken op te maken tijdens de volgende vergadering.
44. Mevrouw Janssens wijst erop dat er nog plaatsen beschikbaar zijn voor NBM in de centra van het Rode Kruis en dat er misschien een doorstroom probleem bestaat vanuit Steenokkerzeel.

45. Mevrouw Ngo verwijst naar de uitgedeelde statistieken en stelt vast dat de wachttijd van de families die illegaal verblijven en op basis van het KB van 24/06/04 recht hebben op opvang, 19 tot 27 dagen bedraagt. Zij vraagt wat er tijdens deze periode voorzien is want op dit ogenblik wordt CIRE door families in deze situatie geïnterpelleerd. Mevrouw Küntziger legt uit dat Fedasil al het mogelijke doet om het proces te versnellen en verloren plaatsen te vermijden. Het agentschap beheerst voortaan de gegevens betreffende deze gevallen zodanig dat dit zou moeten maken dat er oplossingen uit de bus komen. Mevrouw Ngo vraagt of deze families niet in "het te verlaten" centrum kunnen verblijven in afwachting van het vrijkomen van een plaats in een nieuw centrum. Mevrouw Küntziger antwoordt dat deze keuze momenteel niet wordt overwogen.
46. Mijnheer Renders deelt mee dat de Europese Commissie in februari de lidstaten heeft geraadpleegd op hun wijzigingswensen van de richtlijn met betrekking tot opvang en de Verordening van Dublin II. ECRE, Save the Children, Amnesty International en JRS hebben eveneens amendementen voorgesteld.
47. Mevrouw Janssens wijst erop dat de lange termijn van doorstroom naar LOI's spanningen met zich meebrengen in de opvangcentra en bovendien een onverschilligheid van de residenten met betrekking tot hun asielprocedure teweegbrengt. Zij vraagt of er binnenkort doorstromingen voorzien zijn. Mevrouw Candaele antwoordt negatief. Zij verklaart dat Fedasil altijd bevestigd heeft dat de doorstroom naar een LOI na 4 maanden slechts kon gebeuren indien er beschikbare plaatsen waren, wat momenteel niet het geval is.
48. Mijnheer Beys verwijst naar een document dat door Fedasil werd opgemaakt, over de wijziging of de afschaffing van code 207 en de regels die betrekking hebben op het einde van de opvang. Het Mijnheer Beys is van mening dat dit document zeer interessant is, vooral bij afwezigheid van een Koninklijk Besluit en vraagt aan Fedasil om het te publiceren op hun site.
49. Mijnheer Bienfait deelt mee dat de Minister van de Werkgelegenheid een Besluit aan het opstellen is dat asielzoekers toelaat te werken tijdens hun procedure. Mijnheer Vinikas voegt eraan toe dat asielzoekers momenteel eveneens uitgesloten worden om vrijwilligerswerk te doen. Mevrouw Ngo licht het voorstel van Koninklijk Besluit toe en is van mening dat het geen grote vooruitgang met zich meebrengt want het huidige project verbindt het recht op werk aan de overplaatsing naar een individuele opvangstructuur, wat momenteel volledig geblokkeerd is. Bovendien willen bepaalde partijen het recht op werk beperken tot de knelpuntberoepen en tot de procedure bij het CGVS terwijl het beroep bij de RVV opschortend is. Mevrouw Janssens onderlijnt de bijzondere moeilijkheden voor de seizoenarbeiders.

Mededeling van Vluchtelingenwerk Vlaanderen (Mevrouw Houben)

50. Mevrouw Houben geeft informatie over een actie die georganiseerd wordt door Amnesty International op 18 maart ten voordele van de Iraakse vluchtelingen in verschillende stations (Gent, Antwerpen,...)

Mededeling van het BCHV Vlaanderen (Mijnheer Vinikas)

51. Mijnheer Vinikas licht de “contactbisvergaderingen” toe. Deze hebben betrekking op familiehereniging en worden door het BCHV georganiseerd. Ze brengen het BCHV, als tweedelijnsorganisatie in de materie, alsook verschillende partnerverenigingen (al dan niet leden) van het BCHV, het UNHCR en het Centrum voor de Gelijke Kansen samen. De laatste vergadering, die op maart 2008 heeft plaatsgevonden, werd vooral gewijd aan de nieuwe eisen die aan de families worden opgelegd teneinde hun familiehereniging te kunnen voltrekken (mutualiteit, attest van voldoende huisvesting). Het BCHV zal weldra een vergadering beleggen over hetzelfde thema met het DVZ en de vertegenwoordigers van mutualiteiten. Wat het Fonds voor familiehereniging betreft, wacht het BCHV nog op de toelating van FOD Economie alvorens leningen te kunnen verschaffen.

De volgende contactvergadering zullen doorgaan op dinsdagen: 8 april, 13 mei en 10 juni, op de zetel van Fedasil, Kartuizerstraat 19-21, 1000 Brussel.